

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۹/۰۹

محمد انور آخر

سوله، د سولې ډولونه او سوله په ادیانو کې (څلورمه برخه)

سوله د مسلمانانو تر منځ (۲):

الله تعالی پخپله ﴿الْحَيُّ﴾ ژوندی دی، ټولو ژوندیو موجوداتو ته الله (ج) ژوند ورکړی دی په دې بنسټ د ژوند اخیستلو حق یوازې د الله تعالی دی ځکه خو لوی څښتن د انسانانو تر منځ مرگ ژوبله نه خوښوي. د اسلام سپیڅلی دین خپل لاره ویاړ د سولې پر لور بللي دي، سوله یې بڼه او سمه لار بللي ده او جگړه بده بولي، بډي په نېکۍ سره دفع کوي او د سولې په نتیجه کې دوه دښمنان په دوستانو بدلوي، رب العالمین فرمایي:

﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مِّنْ بَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾

ژباړه: «الله د سولې او سلامت کور ته بلنه درکوي، چا ته یې چې خوښه شي سمه لار وربښي.» (یونس: ۲۵)

﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يُصَلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ (نساء: ۱۲۸)

ژباړه: «نه شته هېڅ گناه پر دغو دواړو چې سوله وکړي په خپلو منځو کې، یو شان سوله. او سوله لوی خبر دی.» (نساء: ۱۲۸)

سره له دې چې په اسلام کې پټې خبرې منع دي ځکه چې پټې خبرې بېلابېل شکونه او ستونزې رامنځ ته کوي خو د خلکو په منځ کې د روغې جوړې په موخه پټو خبرو ته لوی څښتن هم اجازه ورکړي ده، داسې لکه الله (ج) چې حرام (د خنزیر غوښه، وینه، او نور) د مسلمان د ژوند پاتې کیدو لپاره حلال کړي دي. (د مایدې سورت: ۳ آیت) په لاندې آیت کې د دا ډول خبرو په هکله راغلي دي:

﴿لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نُّجُوْاهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُوْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا﴾

ژباړه: «د خلکو په ډېرو پټو خبرو کې خبر نه شته خو څوک چې د صدقې یا بل بڼه کار، یا په خلکو کې د روغې جوړې هڅه او مرسته وکړي. او څوک چې د خدای د رضا په موخه داسې کار وکړي هغه ته به لوی اجر ورکړو.» (نساء: ۱۱۴)

سوله په جنت کې:

په سوله کې ژوند کول داسې دی لکه په جنت کې چې اوسپنې، د کومو هېوادونو اوسیدونکي چې په تل پاتې سوله کې ژوند کوي خپل هېوادونه یې د جنت په څېر ودان کړي دي، په جنت کې تل تر تله سوله وي، الله (ج) په قرآن عظیم کې ډېر ځایه د جنت او د جنت د اوسیدونکو په هکله یادونه کړي ده، فرمایي:

﴿ادْخُلُوْهَا بِسَلَامٍ اٰمِيْنَ﴾

ژباړه: «په سلامتی او امنیت کې ننوځی دغو باغونو ته» (حجر: ۴۶)

﴿اِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾

ژباړه: [په جنت کې] به یوازې سلام، سلام اوری. «(واقعہ: ۲۶)

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خبر و لولی

سوله په کورنیو کې:

نه یوازې دا چې سولې ته په جگړو کې اړتیا ده بلکې د کورنۍ د غړو تر منځ هم د سولې او په سوله کې ژوند کول خورا اړین کار دی، که د بنځې او میره تر منځ سوله او صمیمیت نه وي کورنۍ له منځه ځي چې له امله یې یوه بې مسؤلیته او بې احساسه ټولنه رامنځ ته کېږي په دې تړاو قرآن کریم داسې ښوونې کړي دي:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

ژباړه: «که د میره او مېرمنې تر منځ د مخالفت څخه وېره بل تن د بنځې له خپلوانو څخه وټاکي، که دوی سوله (روغه جوړه) وغواړي الله به د دوی تر منځ د جوړې لاره برابره کړي، الله په هر څه پوه او خبر دی.» (نساء: ۳۵)

﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾

ژباړه: «کله چې ښځه د خپل میره له ناوړه چلند یا مخ اړونې څخه په وېره کې وي، نو څه باک نه شته چې میره او مېرمن په خپلو کې سوله (روغه جوړه) وکړي. سوله په هر حال ډېره ښه ده.» (نساء: ۱۲۸)

د سولې ثمره (امن او سوکالي):

پوهیږو چې د سولې حاصل امنیت او سوکالي ده چې وروسته د سولې له پلي کېدو څخه په سیمه کې امن راځي، امن د الله تعالی لوی نعمت دی چې پر مور انسانانو یې لورولی دی، هر ساه کېن امن ته اړتیا لري په امن کې د انسانانو هره اړتیا ترلاسه کېږي، تر هغې چې د الله تعالی عبادت په امن او آرامۍ کې په ښه توګه ترسره کېدلی شي، که امن نه وي د جگړې پر مهال لکه څه ډول چې لازمه ده د خدای عبادت هم نه شي ترسره کېدلی، که امن وي نو لمونځ په ډاډ سره ادا کولی شو د نساء سورت ۱۰۲-۱۰۳ آیتونه او د بقرې سورت ۱۳۹ آیت په همدې موخه راغلي دي وایي:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾

ژباړه: «که امنیت خراب وي، که پلي یاست یا سپاره، هر ډول چې کولی شی لمونځ وکړي. بیا کله چې امنیت ټینګ شي نو الله په هغه شان یاد کړئ چې څنګه یې تاسو ته ښوونه کړې ده چې پخوا نه پرې پوهېدی.» (بقره: ۲۳۹)

﴿وَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾

ژباړه: «کله مو چې لمونځ پای ته ورساوه، الله یادوئ، په ولاړې، په ناستې په داسې حال کې چې په څنګ پراته وی او کله چې ډاډه شوی (د وپړې او ډار حالت له منځه ولاړ) لمونځ د معمول په شان ترسره کړئ.» (نساء: ۱۰۳)

لوی څښتن هغه ځای خوښوي چې په هغه کې امن وي، تر دې چې د مکې په ښار، چې یو د امن ښار دی، لوړه کړي ده او په دې اړه په قرآن حکیم کې څو ځایه په لږ توپیر سره داسې یادونه شوي ده:

﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾

ژباړه: «او قسم دی په دې له امن څخه ډک ښار [=مکه]» (د تین سورت: ۳ آیت)

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾

ژباړه: «هغه وخت [یاد کړه] چې ابراهیم (ع) د عاکرې وه: پروردګار! دا [د مکې] ښار د امن ښار وګرځوه.» (ابراهیم: ۳۵)

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا﴾

ژباړه: «او دا چې مور دا کور [کعبه] د خلکو لپاره مرکز او د امن ځای جوړ کړی و.» (بقره: ۱۲۵)

﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾

ژباړه: «په هغه کې څرګندې نښانې دي، د ابراهیم (ع) د دریدو د عبادت ځای دی او هغه ته چې څوک ننوځي په امن شو.» (آل عمران: ۹۷)

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا﴾

ژباړه: «آیا دوی نه ویني چې مور یو له امن څخه ډک حرم پیدا کړی دی.» (عنکبوت سورت: ۶۷ آیت)

نور بیا